

NY LITTERATUR

At interessen for Grønland er stor, kan man spore på mange måder. Også den ikke strengt videnskabelige litteratur, som henter stof eller emner fra vor fjerne landsdel, er voksende. I løbet af kort tid er bøger af fire forskellige genre kommet på markedet, rækkende fra kunst over roman og poesi til kriminalromanen.

Magister *Jørgen Meldgaard* har på Schultz' forlag udsendt en meget smuk og interessant lille bog: *Eskimo Skulptur*. I den gennemgår han på en letfattelig måde baggrunden for eskimoernes kunst og forklarer, hvorledes eskimoen i sin kunst forener form og ide i en rig afveksling. Han omtaler materiale og værktøj, for derefter at gennemgå de måder, ristning og udskæring, hvorpå eskimoens kunst kommer til udtryk. Til slut fortæller Meldgaard om de forhistoriske som de nutidige skulpturer. Bogen er rigt illustreret, ja man fristes næsten til at sige udsmykket, med en lang række af godt fotograferede og vel reproducerede billeder af eskimoisk kunst fra Alaska til Østgrønland. Det er en bog alle grønlandsinteresserede bør eje.

D. L.

Knud Sønderbys roman: *De Kolde Flammer*, der kom i første udgave i 1940, foreligger nu i 2. oplag fra Gyldendal. „De kolde flammer“ handler om to unge mennesker, der flygter bort fra „civilisationen“ op til Grønland, hvor de møder den grønlandske hverdag, der kommer til at slide hårdt på ægteskabet, specielt da den unge kvinde er fraskilt og omtalt som ikke så lidt af en „vandrepokal“. Forbindelsen har imidlertid kraft til at bære frelst gennem besværlighederne. Romanen kunne for den sags skyld være henlagt til et hvilket som helst sted i verden uden for Valby Bakke. Nu blev det altså Grønland - et sted man næppe kan anbefale folk at tage hen for at slikke de sår, livet har givet på legeme og sjæl.

D. L.

Andr. Lund-Drosvad - *Skjalden i Nord* - har udsendt *Vejenes Vers, Sange og Skitser*. Det er næsten tohundrede sider poesi, udvalgt fra tidligere udkomne bøger. Bogen er tilegnet vennerne. Lund-Drosvad har hentet motiverne til sine digte overalt, men naturligvis er de alle på den ene eller anden måde præget af Grønland - specielt Nord-Grønland.

Man nikker genkendende til mange ting og stemninger, som L.-D. har formået at give udtryk for i sine vers.

D. L.

Kriminalromanen er skrevet af ingen ringere end *Alistair Maclean*! Den hedder *Drama på Indlandsisen* og titlen lyver ikke. I et vejr, som kun findes på Grønlands indlandsis, nødlønder (?) en stor rutemaskine i nærheden af en af det Geofysiske Års meteorologiske stationer inde på isen. Lederen dr. Mason (som i sit rusår må have læst for meget formel logik), der kommer til undsætning, opdager at der er lusk i affæren. Der må mindst være to mordere blandt passagererne - altså de levende -, da de øvrige er blevet skudt, selvom det ser ud, som om de er omkommet ved nødlandingen. De overlevende må bringes ud fra stationen; samtidig mistænker Mason efter tur de fleste af dem, men til al uheld - - . Nå, mere skal ikke fortælles.

Bogen er sindssyg spændende og det er rent ud sagt forbløffende, så forfatteren har sat sig ind i grønlandske, videnskabelige og andre forhold. Der er så godt som ingen fejl i kulisserne, hvilket virker meget behageligt på folk med lokalkendskab. Det er en bog enhver med blot nogenlunde kendskab til Grønland bør læse, men det tilrådes ikke at begynde på den en aften, hvor arbejdet kalder den næste morgen, thi på det tidspunkt sidder man endnu og læser.

D. L.